ఆ మాటలు అంటున్నప్పుడు అతని మొహంలో కదలాడిన కోపం చూస్తే.. అది నటన అనిపించలేదు. బహుశా బాజీ రావు రెడ్‌బాక్స్ అందించలేక పోయాడు కాబట్టి శివరామన్ అతనికి ఇవ్వవలసిన డబ్బులు ఇచ్చి ఉండడు. పనిచేసినా చెయ్యకపోయినా డబ్బులు నొక్కే బాజీరా వుకి బహుశా అందుకే అతని మీద అంత కోపం.

మొత్తానికి ఒకటి మాత్రం తేలిపో యింది. శివరామన్ ఆచూకీ బాజీరావుకి తెలియదు.

"పోనీ.. మా నాన్న సంగతి ఏమ యింది? ఆచూకీ ఏమన్నా తెలిసిందా? "

"లేదోయ్! అప్పటి నుండి ఎంక్వయిరీ చేస్తూనే ఉన్నాము. ఏమయ్యాడో తెలి యటం లేదు.."

"సరేలెండి! వెళ్ళి వస్తాను" అంటూ బయటకు నడిచాడు పాండు.

★ ★ ★

బాజీరావుతో మాట్లాడి బయటకువచ్చాక పాండుకి ఒక విషయం అర్థమైంది. అది బాజీరావు మారలేదు. అతని స్వార్థ బుద్ధీ మారలేదు.

తన ఊరివారిని పీడించటం ఆపలేదు.

అలాంటి వాడికి జీవితమంతా గుర్తుండే గుణపాఠం చెప్పాలని మనసు ఉరకలు వేస్తుంది.

కానీ తను ఏ మాత్రం రిస్కు తీసుకునే పరిస్థితుల్లో లేడు. తన ప్రస్తుత ధ్యేయం శివరామన్ ఆచూకీ కనిపెట్టటం. ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ తన పని పూర్తయ్యే వరకూ మరలా జైలుకి వెళ్ళే పరిస్థితులు కల్పించుకోకూడదు.

అలా అని 'తన' అనుకున్నవారు పడు తున్న బాధలు చూస్తూ ఎలా ఊరుకో వటం?

అందుకే అతను ఆ రాత్రి చురుకైన కొందరిని తనవద్దకు పిలిపించుకున్నాడు. వారికి జరగవలసిందంతా పూసగుచ్చినట్లు వివరంగా చెప్పాడు. తరువాత తన దారిన తను హైదరాబాద్ బయలుదేరి వెళ్ళాడు. తను చెప్పిన ప్లాను అమలు జరిగే సమ యంలో తను ఆ ఊరికి దూరంగా ఉన్నట్లు 'ఎలిబీ' సృష్టించుకోవటం ఎంత యినా అవసరం.

మరుసటి రోజు రాత్రి బాజీరావు ఇంట్లో దొంగతనం జరిగింది. పాండు ఊరికి చెందిన మెరికల్లాంటి కొందరు దొంగలు అతని ఇంట్లోకి ప్రవేశించి, అతను ఇన్ని సంవత్సరాలుగా సంపాదించిన డబ్బు,

నగలు మొత్తం మూటకట్టుకుపోయారు. ఇంకా ఆశ్చర్యకరమైన విషయం ఏమిటంటే.. డబ్బుతో పాటు ఇంతవరకూ ఎవరి ఇంట్లోనూ తీసుకువెళ్ళని లాకర్ తాళాలు, స్థలాల కాగితాలు, ప్రామిసరీ నోట్లు.. అన్నీ పట్టుకు వెళ్ళారు.

వచ్చిన దొంగలు ఇంట్లోని వారందరికీ మత్తుమందు వాసన చూపించటంతో.. వారికి అడ్డు లేకుండా పోయింది.

తరువాత తాము ఏమేమి తీసుకువెళ్ళారో ఒక జాబితా రాసి.. దానితో సహా ఆ మూటను యాంటీకరప్షన్ బ్యూరో ఆఫీసు ముందు పడేశారు.

అలాంటిదే ఇంకొక మూట గులాబ్ చంద్ ఇంటి నుండి అదే ఆఫీసుకు చేరింది.

ఈ వివరాలు క్షణాల్లో అన్ని టీవి ఛానెళ్ళకూ చేర్చే పనికూడా వారే చేశారు.

తెల్లగా తెల్లవారి మెలకువ వచ్చేవరకూ బాజీరావుకి తన ఇంట్లో ఏమి జరిగిందో తెలియదు. ఒళ్ళు విరుచుకుంటూ లేచి కూర్చుంటున్న అతని మంచం చుట్టూ టీవీ కెమెరాలు పట్టుకున్న మనుషులు నిలబడి ఉండటం చూసి ఉలిక్కి పడ్డాడు.

"ఏయ్? ఎవరు మీరు? " అంటూనే లుంగీ సర్దుకుంటూ లేచి నిలబడ్డాడు.

అతని ఇల్లంతా రైల్వే ప్లాట్‌ఫాంలా ఉంది. ఎవరుపడితే వారు వస్తున్నారు, పోతున్నారు. బాజీరావు బాత్‌రూమ్‌కి వెళ్ళాలన్నా వీలులేకుండా గుంపులు కట్టి ఉన్నారు.

అతని గొంతులో తడి ఆరిపోయింది. ఏమి జరుగుతుందో అతనికి అర్థంకావటం లేదు.

ఇంతలో అతనికి మెలకువ రావటం గమనించిన టీవీ రిపోర్టర్లు అతని చుట్టూ మూగారు.

"పట్టుబడ్డ ఆస్తి అంతా మీదేనా? "

"అంత ఆస్తి ఎలా సంపాదించారు? "

"మీ ఇంట్లో దొంగతనం చేసినవాళ్లు దానిని ప్రభుత్వానికి ఎందుకు అప్పజెప్పారు? "

"దొంగలు చెప్తున్నట్లు ఇంతకాలం వాళ్ళు చేస్తున్న దొంగతనాలన్నీ మీరు చేయించినవేనా? "

అతనికి మతిపోతోంది. తలను చేతుల మధ్య పెట్టుకుని "అసలు ఏమి జరిగిందో నాకు తెలియదు. దయచేసి నన్ను వదలండి.." అంటూ వేడుకున్నాడు.

ఇంతలో ఏసీబీ అధికారులు బిలబిలమంటూ జీపుల్లో నుండి దిగారు.

అతను ఎంత పలుకుబడి కలవాడయినా.. ఇంత సెన్సేషనల్ సంఘటనను పట్టించుకోకుండా వదిలి వెయ్యటం కుదరదు కాబట్టి.. అతన్ని, అతనితో పాటు గులాబ్‌చంద్‌నూ అరెస్ట్ చెయ్యక తప్పలేదు.

అతను ఎన్ని రోజులు జైలులో ఉంటాడో.. అతని మీద పెట్టిన కేసులు ఏ మాత్రం నిలుస్తాయో ఎవరికీ తెలియకపోయినా.. కనీసం ఇకముందు తనవారికి అతని వల్ల ఏ సమస్యా ఉండదన్న తృప్తితో నిట్టూర్చాడు వార్తలు చూస్తున్న పాండు.

★ ★ ★

నాయుడమ్మ అండ్ కంపెనీలో పాండుకి ఒక ప్రత్యేక రూం ఏర్పాటు చేశారు. అతనికి అవసరమయిన అన్ని సదుపాయాలూ కల్పించమని జైలులో నుండే ఆదేశించాడు సహదేవ్.

పాండు తన పనిలో పూర్తిగా నిమగ్నమయ్యాడు.

శివరామన్!

వాడిని పట్టుకోవటమే తన పని. అది పూర్తి అయ్యేవరకూ మరొక వ్యాపకం కానీ, ధ్యాస కానీ ఉండకూడదన్న కృతనిశ్చ

యంతో తన పనిలో నిమగ్నమయ్యాడు పాండు.

తను ఆలస్యం చేసే ప్రతిరోజూ అక్కడ సహాదేవ్ అనవసరంగా జైలులో గడపవల సిన రోజుల సంఖ్యను పెంచుతుంది.

అయితే అతనికి ఎక్కడి నుండి మొద లుపెట్టాలో అర్థకావటం లేదు.

అందుకే ముందుగా సహాదేవ్ ఏర్పాటు చేసిన ప్రైవేట్ డిటెక్టివ్ ఏజన్సీవారిని పిలి పించాడు.

ప్రస్తుతం కెప్టెన్ రాజేందర్ ఆ ఏజన్సీ తరపున వచ్చి అతని ఎదురుగా కూర్చుని ఉన్నాడు.

"మేము చెయ్యగలిగిన అన్ని ప్రయా త్నాలూ చేశాము.. చేస్తున్నాము. కానీ 110 కోట్ల జనాభాలో ఒక మనిషిని వెదికి పట్టుకోవటం అంత తేలిక కాదు. అది మాకు కూడా ఇప్పుడే తెలిసింది"

"110 కోట్ల జనాభాలోనే వెదకాలని ఎందుకు అనుకుంటున్నారు? అతను వేరే దేశం కూడా వెళ్ళి ఉండవచ్చు కదా? "

"ఆ విషయం వరకూ కన్ఫర్మ్ సర్. అత నికి అసలు విదేశాలకు వెళ్ళే ఉద్దేశమే ఉండేది కాదని.. అతని పరిచయస్థులు అందరూ చెప్పారు. అందుకే అతనికి పాస్ పోర్ట్ కూడా లేదు"

"సరే! మీరు పరిశోధన ఎలా మొదలు పెట్టారో చెప్తారా? "

"ముందుగా బ్యాక్‌ట్రాక్ చేసుకుంటూ పోయాం సర్. అతను మన దగ్గర కనప డిన ఆఖరి రోజు నుండి అంతకుముందు అతను ఎక్కడెక్కడ ఉండే అవకాశం ఉందో.. ఆ ప్రదేశాలన్నీ కవర్ చేస్తూ పోయాము. అతను మన కంపెనీకి రాక ముందు ముంబయ్‌లోని ఒక రియల్ ఎస్టేట్ సంస్థలో పనిచేసేవాడన్న విషయం అందరికీ తెలుసు. అక్కడినుండి మొదలుపెట్టాం మా పరిశోధన!" కాసిని మంచినీళ్ళు తాగటానికి ఆగుతూ చెప్పాడు రాజేందర్.

"ఏమయింది అక్కడ? " ఆలస్యం భరిం చలేనట్లు అడిగాడు పాండు.

"శివరామన్ అక్కడ పని చేసిన మాట వాస్తవమే! కానీ అది రెండు, మూడు నెలలు మాత్రమే! ఆ కంపెనీకి మన కంపెనీతో మంచి సంబంధాలు ఉండ టంతో వారు కూడా పూర్తిగా సహకరిం చారు. అతని ఫైలు తీసుకుని ఉద్యోగంలో చేరినప్పుడు అతను ఇచ్చిన వివరాలు సేక రించాము"

“అందులో అతని అడ్రస్ లేదా? ”

“పర్మనెంట్ అడ్రస్ అన్న దగ్గర తమిళ నాడులోని ఒక పల్లెటూరు పేరు రాసి ఉంది. టెంపరరీ అడ్రస్ అని అతను ఇచ్చింది ముంబయ్‌లోని ఒక బ్యాచిలర్ హాస్టల్ అడ్రస్”

అటెండర్ కాఫీలు తెచ్చి ఇచ్చి వెళ్ళాడు.

అతను వెళ్ళే వరకూ ఆగి మరలా మొదలుపెట్టాడు రాజేందర్- “మా ఆఫీసు నుండి ఒక మనిషిని తమిళనాడు పంపాం. శివరామన్ ఇచ్చిన అడ్రస్ కరక్టే! అక్కడ అతని తల్లిదండ్రులు ఉన్నారు కూడా! ఆశ్చర్యమేమిటంటే.. ఇంకా వారు కూలి పని చేసుకు బతుకుతున్నారు. వారికి అతను కనపడి పది సంవత్సరాల పైనే అయింది. ఊర్లో మేము చేసిన ఎంక్వయిరీల ఆధారంగా తెలిందేమిటంటే అతను ఇకముందు వస్తాడన్న నమ్మకం కూడా ఎవరికీ లేదు. అతనికి చిన్నప్పటి నుండి అభిమానాలూ, ప్రేమలూ తక్కువ..”

“ఐసీ..” సాలోచనగా అన్నాడు పాండు.

“తాత్కాలిక అడ్రస్‌గా అతను చెప్పిన చోట కూడా మేము ప్రయత్నించి చూశాము. కానీ అక్కడ మనుషులు ఎప్పుడూ మారిపోతూ ఉంటారు. శివరామన్ ఫొటో ఒకటి చూపించి అందరినీ అడిగి చూశాము. కానీ ఏమీ ఉపయోగం కనపడలేదు. అప్పుడు అతనితో పాటు ఉన్నవారు చాలామంది ఇప్పుడు మారిపోయారు. కొంతమంది ఉన్నా అతని గురించి వారు ఏమి చెప్పలేకపోయారు”

ఆలోచిస్తూ ఉండిపోయాడు పాండు.

“మీ దగ్గర శివరామన్ ఫొటో ఉంది కదా!”

“ఉంది సర్”

“నాకు ఒక కాపీ ఇవ్వండి”

“అలాగే సర్! తరువాత ఆ కంపెనీకి రాక ముందు పనిచేసిన అన్ని చోట్లకూ వెళ్ళివచ్చాం. అతని గురించి కానీ, అతని ప్రస్తుత నివాసం గురించి కానీ ఏమీ తెలియలేదు”

తన ఆలోచనలనుండి తేరుకుని ‘నెక్ట్స్’ అన్నట్లు చూశాడు పాండు.

“తరువాత అతను చదివిన కాలేజీలన్నీ వెళ్ళి వచ్చాం. అక్కడ ఉన్న లెక్చరర్లందరినీ కలిశాం. అందరూ ఒకటే మాట.. అతను పెద్దగా ఎవరితోనూ కలిసేవాడు కాదని. చివరకు అతనితో పాటు చదివిన క్లాస్‌మేట్స్ అందరి జాబితా తెచ్చాము. ఇప్పుడు వారిని ఒకరొక్కరిగా కాంటాక్ట్ చేసే పనిలో ఉన్నాం. దానికి ఇంకా చాలా సమయం పడుతుంది.”

“అతను బయటి ఊర్లలో ఉండి చదువుకున్నాడంటే.. అక్కడ ఎక్కడైనా హాస్టళ్లలోనో, బయట పేయింగ్ గెస్ట్‌గానో ఉండి ఉండాలి. ఆ పార్ట్ ఎంక్వయిరీ చేశారా? ”

“లేదు సర్..” నోట్ బుక్‌లో రాసుకుంటూ అన్నాడు రాజేందర్ “ఆ కోణంలో కూడా పరిశోధిస్తాం? ”

“మీ దగ్గర అతని క్లాస్‌మేట్స్ జాబితా ఉంది అన్నారు కదా? అందులో బాగా చదువుకునే స్టూడెంట్స్ కాకుండా అల్లరి చిల్లరగా తిరిగేవారు ఎవరో వేరుచేసే అవకాశం ఉందా? ”

"ఉంది సర్! ఇప్పటికే మా దగ్గర చాలా మంది ఫోన్ నెంబర్లు ఉన్నాయి. వారికి ఫోన్‌చేసి.. వారిలో నాటీయెస్ట్ పర్సన్ ఎవరో చెప్పమని అడుగుదాం.."

"అడగగానే అందరూ అన్ని వివరాలూ చెప్తారా? "

రాజేందర్ నవ్వేసి "అలా డెరెక్ట్‌గా ఎందుకు అడుగుతాం సర్? మేము ఒక వెబ్‌సైట్ ఓపెన్ చెయ్యబోతున్నాము.. అందులో మీవి, మీ స్నేహితులవి వివరాలు ఉంటాయి. మిమ్మల్ని ఫలానా మీ ఫ్రెండ్ రికమెండ్ చేశాడు.. అని చెప్పి అడుగుతాం. 99 శాతం మంది చెప్తారు"

"ఆ వివరాలు తెలియగానే ఒక లిస్ట్ నాకు ఇవ్వండి. అలాగే మీకు తెలిసిన వివరాలు ఏవయినా సరే.. నాకు కానీ, భారతి మేడమ్‌కి కానీ తప్ప వేరెవరికీ చెప్పకండి.."

"అలాగే సర్.." అతను చెప్తున్న విషయాలు రాసుకుంటూ అన్నాడు రాజేందర్.

"మీరు నిపుణులు! మీకు సలహాలు ఇవ్వలేను. కానీ ఒక విషయం గుర్తుపెట్టుకోండి. ఇక్కడ మీరు ఆలస్యం చేసే ప్రతిక్షణానికీ మూల్యం.. మీ యజమాని అక్కడ జైలులో కూర్చుని చెల్లిస్తున్నాడు! అంతకంటే నేనేమీ చెప్పలేను"

"అసలు మా వలన ఉపయోగం ఏమీలేదని.. మా ఏజన్సీని ఈ బాధ్యతల నుండి తొలగిస్తారేమో అనుకున్నాను సర్"

ఒక్క శాతం ఉపయోగం ఉన్నా సరే.. సహదేవ్‌గారు బయటకు వచ్చేవరకూ ఏ మార్గాన్నీ మూసివేయలేము. అందరూ ఒక టీమ్‌లాగా పనిచెయ్యండి. త్వరగా రిజల్ట్స్ ఇవ్వటానికి ప్రయత్నించండి. మీరు శివరామన్‌ని నా ముందు ఉంచగలిగితే.. మీకు నేను ఆఫర్ చేస్తున్న బోనస్ 50 లక్షలు"

వింటున్న రాజేందర్ ఉలిక్కి పడ్డాడు. తను విన్నది నిజమో, కాదో అర్థంకాలేదు.

"50 లక్షలా? "

"అయితే ఒక్కటే షరతు. రేపటి నుండి ఒక్కొక్క రోజు గడిచేకొద్దీ.. ఒక లక్షరూపాయలు అందులో నుండి తగ్గిపోతూ ఉంటాయి. మీరు ఎంత త్వరగా పని పూర్తిచేస్తే.. అంత ఎక్కువ డబ్బు మీకు ముడుతుంది, సరేనా? "

"యస్ సర్!" హడావుడిగా బయటకు వెళ్తూ అన్నాడు రాజేందర్.

★ ★ ★

జైలు నుండి బయటకు వచ్చాక సహదేవ్‌ను కలవలేదు పాండు.

అందుకే పర్మిషన్ తీసుకుని జైలుకి వెళ్ళాడు.

సహదేవ్‌ని కలిసి బయట జరుగుతున్నదంతా వివరించాడు. అంతేకాదు రెడ్ బాక్స్ మరలా క్షేమంగా అతని సేఫ్‌లోకి చేరిందని కూడా చెప్పాడు.

"అతని క్లాస్‌మేట్స్ నుండి అల్లరి చిల్లర వాళ్ళను విడగొట్టటం ఎందుకు? " సహదేవ్ కుతూహలంగా అడిగాడు.

"జనరల్‌గా ఆపోజిట్ టైప్ ఆఫ్ పర్సనాలిటీస్ ఒకరికొకరు త్వరగా ఎట్రాక్ట్ అవుతారు. మంచి స్నేహితులను తీసుకుంటే- ఒకరు బాగా మాట్లాడే వ్యక్తి అయితే మరొకరు మితభాషి అయి ఉంటారు. ఒకరు ఒంటరితనం ఇష్టపడే వారయితే మరొకరు సోషల్‌గా మూవ్ అయ్యే వ్యక్తి అయి ఉంటారు. శివరామన్ చదువుకునే రోజుల్లో తనొక మంచి స్టూడెంట్. పెద్దగా ఎవరితోనూ కలిసేవాడు కాదని మనకు తెలిసింది కదా? కాబట్టి అతనికి స్నేహితులంటూ ఎవరన్నా ఉండి ఉంటే.. వారుకాస్త నాటీ టైప్ పర్సన్ అయి ఉండాలని ఊహిస్తున్నాను. వారిని కాంటాక్ట్ చేద్దామని ఆ జాబితా తయారు చెయ్యమన్నాను"